

Nr 171.

Av herr **Arrhén**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om
utökning av provinsialläkarkåren.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln framlagt förslag om fortsatt utökning av provinsialläkarkåren genom inrättandet av femton nya provinsialläkartjänster, varvid departementschefen föreslagit en höjning av anslaget med 75 000 kronor från 4 100 000 till 4 175 000 kronor.

Detta förslag måste hälsas med tillfredsställelse. Sedan länge har det nämligen känts såsom ett ofrånkomligt behov för folkhälsans rätta vård att provinsialläkarorganisationen utbyggdes i snabbare takt. Landsbygdens hälsovård torde endast härigenom kunna uppbringas till en tillfredsställande nivå. Särskilt inom de nordligare länen är tillgången på läkare alltför begränsad. Detta torde främst bero därpå att privatpraktiserande läkare ej se någon möjlighet att slå sig ned inom glesbebyggda områden. Härtill kommer att, såsom medicinalstyrelsen i sitt anslagsäskande angående provinsialläkarna framhållit, allt större uppgifter torde i en snar framtid komma att åläggas provinsialläkarna, varför en snabbare uppdelning av alltför stora distrikt synes nödvändig.

Av ovan anförda skäl torde emellertid medicinalstyrelsens förslag om nyinrättande av tjugo provinsialläkartjänster bättre svara mot det faktiskt föreliggande behovet. Därför hemställer jag,

dels att riksdagen måtte för sin del besluta en höjning av antalet i gällande personalförteckning upptagna provinsialläkartjänster från 356 till 376,

dels att riksdagen måtte till *Förste provinsialläkare och provinsialläkare m. fl.: Avlöningar* för budgetåret 1944/45 anvisa ett förslagsanslag av 4 200 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1944.

Erik Arrhén.